

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z wniosku J.T. i M. P.
z udziałem dłużnika S. spółce akcyjnej w S.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 listopada 2022 r.,
na skutek wniosku dłużnika
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Dłużnik S. S.A. w S. za pośrednictwem pełnomocnika wniósł o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, na zasadzie art. 44[1] KPC. We wniosku wskazał przyczyny uzasadniające – jego zdaniem – konieczność przekazania sprawy do innego sądu równorzędnego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek podlegał odrzuceniu, jako niedopuszczalny.

Podmiotem uprawnionym do wystąpienia do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy sądowi równorzędnemu jest wyłącznie sąd, przed którym toczy się postępowanie, przy czym musi to nastąpić we właściwej formie jurysdykcyjnej. Jest to istotne ograniczenie podmiotowe, w związku z czym decyzja o zastosowaniu art. 44¹ § 2 KPC, jako prowadząca do możliwej ingerencji w zakres jurysdykcji sędziego, należy do składu orzekającego w danej sprawie. Stronom procesu nie przysługuje uprawnienie do złożenia takiego wniosku, co oznacza, że

wniosek zgłoszony przez stronę należy uznać za niedopuszczalny, w świetle powołanych przepisów. Strona może jedynie złożyć do sądu właściwego, a więc sądu rozpoznającego sprawę, wniosek o wystąpienie do Sądu Najwyższego w trybie art. 44¹ KPC, powołując okoliczności, które jej zdaniem, stanowią okoliczności z § 1 tego artykułu, a więc uzasadniające przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu. Sąd Najwyższy nie ma uprawnienia do działania z urzędu w przedmiocie omawianego przekazania.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[as
at]